

ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี
ว่าด้วยการปฏิบัติราชการของข้าราชการประจำการ
ในต่างประเทศ พ.ศ. 2509

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาเห็นสมควรวางระเบียบว่าด้วยการปฏิบัติราชการของข้าราชการประจำการในต่างประเทศ เพื่อให้การปฏิบัติราชการในต่างประเทศ เหนือสิ่งอื่นใดที่มุ่งหมาย "ให้" ให้ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการปฏิบัติราชการของข้าราชการประจำการในต่างประเทศ ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการปฏิบัติราชการของข้าราชการประจำการในต่างประเทศ พ.ศ. 2509"

ข้อ 2 บรรดาระเบียบ ขัยบังคับ หรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ขัดแย้งกับระเบียบนี้ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

หมวด 1
ข้อความทั่วไป

ข้อ 3 ในระเบียบนี้

"ข้าราชการประจำการในต่างประเทศ" หมายความว่า ข้าราชการฝ่ายทหาร และฝ่ายพลเรือน ที่ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประจำการในต่างประเทศ

"คณะผู้แทน" หมายความว่า ส่วนราชการในต่างประเทศที่ได้รับการจัดตั้งเป็นสถานเอกอัครราชทูต สถานอัครราชทูต สถานกงสุลใหญ่ สถานกงสุล สถานรองกงสุล สำนักตัวแทนทางกงสุล และคณะทูตไทยประจำองค์การระหว่างประเทศ

"หัวหน้าคณะผู้แทน" หมายความว่า ข้าราชการสังกัดกระทรวงการต่างประเทศซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งหัวหน้าคณะผู้แทน ตามระเบียบพิธีการทูตหรือระเบียบพิธีการกงสุล

"รองหัวหน้าคณะผู้แทน" หมายความว่า ข้าราชการสังกัดกระทรวงการต่างประเทศซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในคณะผู้แทน และอยู่ในลำดับที่จะได้รับแต่งตั้งให้เป็นผู้รักษาราชการแทนหัวหน้า

คณะผู้แทน ในเมื่อหัวหน้าคณะผู้แทนไม่อยู่หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้

"ผู้ช่วยทูตฝ่ายทหาร" หมายความว่าถึง ผู้แทนกองทัพบก กองทัพเรือ และกองทัพอากาศ ซึ่งกระทรวงกลาโหมแต่งตั้งให้มีตำแหน่งประจำสถานเอกอัครราชทูตหรือสถานอัครราชทูต ตามข้อบังคับของกระทรวงกลาโหม

"รองผู้ช่วยทูตฝ่ายทหาร" หมายความว่าถึง ผู้ช่วยผู้แทนกองทัพบก กองทัพเรือ และกองทัพอากาศ ซึ่งกระทรวงกลาโหมแต่งตั้งให้มีตำแหน่งประจำสถานเอกอัครราชทูต หรือสถานอัครราชทูต ตามข้อบังคับของกระทรวงกลาโหม

"แอตตาเชฝ่ายกิจการพิเศษ" หมายความว่าถึง ผู้แทนส่วนราชการฝ่ายพลเรือนอื่น นอกจากกระทรวงการต่างประเทศ ซึ่งได้รับแต่งตั้งให้มีตำแหน่งแอตตาเชฝ่ายกิจการนั้น ๆ ประจำสถานเอกอัครราชทูต สถานอัครราชทูต หรือคณะทูตไทยประจำองค์การระหว่างประเทศ

ข้อ 4 การกำหนดตำแหน่งหัวหน้าหน่วยงานของส่วนราชการต่าง ๆ ประจำคณะผู้แทนจะกระทำได้อต่อ เมื่อปฏิบัติตามระเบียบพิธีการทูตหรือระเบียบพิธีการกงสุลของประเทศที่คณะผู้แทนประจำอยู่แล้ว

ข้อ 5 การกำหนดตำแหน่งข้าราชการประจำการในต่างประเทศฝ่ายพลเรือนประจำคณะผู้แทนโดยเรียกชื่ออย่างอื่นนอกจากแอตตาเชฝ่ายกิจการพิเศษของส่วนราชการนั้น ๆ จะกระทำได้อเมื่อได้ทำความตกลงกับกระทรวงการต่างประเทศแล้ว

หมวด 2

การแต่งตั้งข้าราชการประจำการในต่างประเทศ

ข้อ 6 การแต่งตั้งข้าราชการในสังกัดกระทรวงการต่างประเทศให้ดำรงตำแหน่งข้าราชการประจำการในต่างประเทศ ให้เป็นไปตามระเบียบของกระทรวงการต่างประเทศ

ข้อ 7 การแต่งตั้งข้าราชการในสังกัดกระทรวงกลาโหมให้ดำรงตำแหน่งข้าราชการประจำการในต่างประเทศ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของกระทรวงกลาโหม

การให้ข้าราชการดังกล่าวในวรรคแรกมีตำแหน่งประจำคณะผู้แทนจะกระทำได้อเมื่อได้แจ้งให้กระทรวงการต่างประเทศทราบและปฏิบัติตามระเบียบพิธีการทูตแล้ว

ข้อ 8 การแต่งตั้งข้าราชการในสังกัดส่วนราชการฝ่ายพลเรือนอื่น นอกจากกระทรวงการต่างประเทศ ให้ดำรงตำแหน่งข้าราชการประจำการในต่างประเทศให้เป็นไปตามระเบียบของ

ส่วนราชการนั้น ฯ

การให้ข้าราชการดังกล่าวในวรรคแรกมีตำแหน่งประจำคณะผู้แทนจะกระทำได้อีกเมื่อได้แจ้งให้กระทรวงการต่างประเทศทราบและปฏิบัติตามระเบียบพิธีการทูตหรือระเบียบพิธีการกงสุลแล้ว

ข้อ 9 ให้ส่วนราชการต่าง ๆ จัดส่งข้าราชการที่จะไปดำรงตำแหน่งประจำคณะผู้แทนไปรับการชี้แจงเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการในต่างประเทศ ณ กระทรวงการต่างประเทศก่อนออกเดินทางไปรับตำแหน่ง

ข้อ 10 ให้ส่วนราชการต่าง ๆ เป็นผู้กำหนดระยะเวลาการดำรงตำแหน่งของข้าราชการประจำการในต่างประเทศในสังกัดส่วนราชการนั้น ๆ ตามความเหมาะสม

หมวด 3

การปกครองบังคับบัญชา

ข้อ 11 หัวหน้าคณะผู้แทนเป็นหัวหน้าปกครองบังคับบัญชาบรรดาข้าราชการประจำการในต่างประเทศทั้งปวงที่ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประจำคณะผู้แทนนั้น ฯ

ข้อ 12 งานการปฏิบัติราชการของหัวหน้าหน่วยงานของส่วนราชการต่าง ๆ นั้น ให้เสนอต่อหัวหน้าคณะผู้แทนในฐานะผู้บังคับบัญชาทราบตามแต่ส่วนราชการเจ้าสังกัดของหัวหน้าหน่วยงานนั้นจะเห็นสมควร

ข้อ 13 ให้หัวหน้าคณะผู้แทนเรียกประชุมหัวหน้าคณะหน่วยงานของส่วนราชการต่าง ๆ ประจำคณะผู้แทนเป็นครั้งคราว เพื่อปรึกษาหารือและประสานงานระหว่างกัน และให้ส่งรายงานการประชุมนี้ให้กระทรวงการต่างประเทศทราบ

ข้อ 14 การใช้เอกสิทธิ์ของข้าราชการประจำการในต่างประเทศเพื่อการนำสิ่งของเข้ามาในประเทศที่คณะผู้แทนประจำอยู่โดยยกเว้นอากรศุลกากร ภาษี และค่าภาระอื่นใด จะกระทำได้อีกเมื่อได้รับอนุญาตจากหัวหน้าคณะผู้แทนแล้ว และในการนี้ให้หัวหน้าคณะผู้แทนวางระเบียบโดยพิจารณาถึงความต้องการและความเหมาะสมขึ้นไว้เพื่อให้ทราบทั่วกัน

ข้อ 15 การดำเนินคดีและการให้การเป็นพยานโดยข้าราชการประจำการในต่างประเทศซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประจำในคณะผู้แทนจะกระทำมิได้ นอกจากในกรณีที่ได้รับอนุญาตจากหัวหน้าคณะผู้แทน

การละละความคุ้มกันจากอำนาจศาลและอำนาจฝ่ายปกครอง จะกระทำได้อีกแต่โดยหัวหน้า

คณะผู้แทน เมื่อได้รับอนุมัติจากกระทรวงการต่างประเทศแล้ว

หมวด 4

ลำดับอาวุโส

ข้อ 16 ลำดับอาวุโสของข้าราชการประจำการในต่างประเทศซึ่งสังกัดกระทรวงการต่างประเทศ ให้เป็นไปตามระเบียบของกระทรวงการต่างประเทศ

ข้อ 17 ลำดับอาวุโสของข้าราชการประจำการในต่างประเทศซึ่งสังกัดกระทรวงกลาโหม ให้เป็นไปตามข้อบังคับของกระทรวงกลาโหม เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับข้าราชการสังกัดกระทรวงกลาโหม

ข้อ 18 ลำดับอาวุโสของผู้ช่วยทูตฝ่ายทหารให้อยู่ถัดจากรองหัวหน้าคณะผู้แทน

ข้อ 19 ลำดับอาวุโสของแอดดาเซฝ่ายกิจการพิเศษให้ถือตามวันที่เข้ารับตำแหน่งและให้อยู่ถัดจากผู้ช่วยทูตฝ่ายทหาร และถัดจากข้าราชการประจำการในต่างประเทศในสังกัดกระทรวงการต่างประเทศที่มีตำแหน่งเทียบเท่า

ข้อ 20 ลำดับอาวุโสของรองผู้ช่วยทูตฝ่ายทหารให้อยู่ถัดจากรองหัวหน้าคณะผู้แทนผู้ช่วยทูตฝ่ายทหาร แอดดาเซฝ่ายกิจการพิเศษ และข้าราชการประจำการในต่างประเทศในสังกัดกระทรวงการต่างประเทศที่มีตำแหน่งเลขานุการโท

ข้อ 21 ลำดับอาวุโสของข้าราชการประจำการในต่างประเทศที่ได้รับแต่งตั้งให้รับตำแหน่งประจำคณะผู้แทน ตามที่อาจตกลงกับกระทรวงการต่างประเทศให้เรียกชื่ออย่างอื่น นอกจากผู้ช่วยทูตฝ่ายทหาร รองผู้ช่วยทูตฝ่ายทหาร และแอดดาเซฝ่ายกิจการพิเศษ ให้เป็นไปตามที่กระทรวงการต่างประเทศจะได้กำหนดเป็นราย ๆ ไป แต่จะกำหนดให้สูงกว่ารองหัวหน้าคณะผู้แทน ผู้ช่วยทูตฝ่ายทหาร และข้าราชการประจำการในต่างประเทศในสังกัดกระทรวงการต่างประเทศที่มีตำแหน่งเทียบเท่ามิได้

ข้อ 22 ในการจัดทำบัญชีรายชื่อข้าราชการผู้มีตำแหน่งทางการทูตของคณะผู้แทนให้เรียงลำดับอาวุโสโดยแยกประเภทตามสังกัด ดังนี้

1. ข้าราชการประจำการในต่างประเทศในสังกัดกระทรวงการต่างประเทศ
2. ข้าราชการประจำการในต่างประเทศในสังกัดกระทรวงกลาโหม
 - (ก) กองทัพบก
 - (ข) กองทัพเรือ
 - (ค) กองทัพอากาศ

3. ข้าราชการประจำการในต่างประเทศในสังกัดส่วนราชการอื่น
ในกรณีที่ระเบียบปฏิบัติของประเทศไทยที่คณะผู้แทนประจำอยู่กำหนดวิธีการจัดทำบัญชีรายชื่อ
ข้าราชการผู้มีตำแหน่งทางการทูตรวมกันโดยแบ่งประเภทตามสังกัดแล้วให้เรียงลำดับตามหลักการ
จัดลำดับอาวุโสที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้

หมวด 5 (1)

การลา

ส่วนที่ 1

ข้อความเบื้องต้น

ข้อ 23 การลาของข้าราชการประจำการในต่างประเทศมี 3 ลักษณะ คือ

1. การลาภายในประเทศที่ประจำอยู่
2. การลาไปนอกประเทศที่ประจำอยู่
3. การลาเข้าประเทศไทย

การลาลักษณะที่ 1 และ 2 ข้างต้นมี 4 ประเภท คือ

- (1) การลาป่วย
- (2) การลาคลอดบุตร
- (3) การลากิจส่วนตัว
- (4) การลาพักผ่อน (2)

การปฏิบัติเกี่ยวกับการลาและการลาประเภทอื่น ๆ นอกจากที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้
สำหรับข้าราชการฝ่ายพลเรือนให้เป็นไปตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีด้วยการลาของข้าราชการ
ส่วนข้าราชการฝ่ายทหารให้เป็นไปตามระเบียบหรือข้อบังคับของกระทรวงกลาโหม

ข้อ 24 ผู้มีอำนาจอนุญาตการลาตามหมวดนี้ จะมอบหมายหรือมอบอำนาจโดยทำเป็นหนังสือ
ให้แก่ผู้ดำรงตำแหน่งใด เป็นผู้พิจารณาหรืออนุญาตแทนก็ได้

(1) หมวด 5 แก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการปฏิบัติราชการของข้าราชการ
ประจำการในต่างประเทศ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2524

(2) ความในข้อ 23 วรรคสอง (3) แก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อ 3 ของระเบียบฯ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2535

ข้อ 25 ข้าราชการซึ่งได้รับอนุญาตให้ลาราชการ เมื่อครบกำหนดวันที่ได้รับอนุญาตให้ลา หรือถูกเรียกตัวกลับมาปฏิบัติราชการก่อนครบกำหนดวันที่ลา ให้รายงานตัวเข้าปฏิบัติหน้าที่ต่อผู้บังคับบัญชา ผู้มีอำนาจอนุญาตการลา หรือต่อหัวหน้าคณะผู้แทนเพื่อทราบ แล้วแต่กรณี ในวันแรกที่มาปฏิบัติราชการ

ข้อ 26 ให้ส่วนราชการที่ประจำในต่างประเทศจัดทำสถิติการมาปฏิบัติราชการและวันลา ของข้าราชการในสังกัดในรอบเดือน แล้วรายงานไปยังส่วนราชการเจ้าสังกัดในประเทศไทยอย่างช้า ภายในวันที่ 15 ของเดือนถัดไป

ส่วนที่ 2

การลาภายในประเทศที่ประจำอยู่

ข้อ 27 ข้าราชการซึ่งประสงค์จะลาป่วยเพื่อรักษาตัว ลาคลอดบุตร ลากิจส่วนตัว หรือ ลาพักผ่อน ภายในประเทศที่ประจำอยู่ ให้เสนอหรือจัดส่งใบลาต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับจนถึงผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจอนุญาต

การอนุญาตให้ข้าราชการลาในแต่ละประเภทตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้มีอำนาจอนุญาตตามที่กำหนดไว้ในตารางหมายเลข 1 ทำระเบียบเป็นผู้พิจารณาอนุญาต แล้วแต่กรณี

(ความในข้อนี้แก้ไขเพิ่มเติม โดยข้อ 3 ของระเบียบฯ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2535)

ส่วนที่ 3

การลาไปนอกประเทศที่ประจำอยู่

ข้อ 28 ข้าราชการซึ่งประสงค์จะลาป่วย ลาคลอดบุตร ลากิจส่วนตัว หรือ ลาพักผ่อน ไปนอกประเทศที่ประจำอยู่นอกจากประเทศไทย ให้เสนอหรือจัดส่งใบลาต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับ และ เมื่อได้รับอนุญาตแล้วจึงจะหยุดราชการได้

การอนุญาตให้ข้าราชการลาหยุดตามข้อนี้ ให้ผู้มีอำนาจอนุญาตตามที่กำหนดไว้ในตาราง หมายเลข 2 ทำระเบียบ เป็นผู้พิจารณาอนุญาต แล้วแต่กรณี

(ความในข้อนี้แก้ไขเพิ่มเติม โดยข้อ 3 ของระเบียบฯ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2535)

ข้อ 29 ข้าราชการซึ่งประสงค์จะเดินทางไปนอกประเทศที่ประจำอยู่ไปยังประเทศใกล้เคียงในภูมิภาคเดียวกันในวันหยุดราชการประจำสัปดาห์ หรือวันหยุดราชการ ให้เสนอขออนุญาตจาก

หัวหน้าคณะผู้แทนก่อน เมื่อได้รับอนุญาตแล้วจึงจะออกเดินทางไปยังประเทศใกล้เคียงในภูมิภาคเดียวกันได้
การเดินทางออกนอกประเทศที่ประจำอยู่ของหัวหน้าคณะผู้แทนตามวรรคหนึ่งให้อยู่ในดุลพินิจ
ของผู้เดินทาง

การเดินทางออกนอกประเทศที่ประจำอยู่ตามวรรคหนึ่งและวรรคสองข้างต้น ข้าราชการ
ผู้เดินทางจะต้องระมัดระวังมิให้เกิดความเสียหายแก่ราชการ และสามารถติดต่อกับผู้บังคับบัญชาหรือผู้ที่
ได้รับมอบหมายให้ดูแลคณะผู้แทนได้ตลอดเวลา ในกรณีจำเป็นข้าราชการผู้เดินทางจะต้องสามารถกลับมา
ปฏิบัติราชการได้ทันที

ส่วนที่ 4

การลาเข้าประเทศไทย

ข้อ 30 ข้าราชการซึ่งประสงค์จะลาเข้าประเทศไทย ให้เสนอหรือจัดส่งใบลาต่อผู้บังคับ
บัญชาตามลำดับจนถึงหัวหน้าคณะผู้แทน แล้วให้หัวหน้าคณะผู้แทนเสนอรายงานหรือใบลาพร้อมความเห็นไป
ยังผู้มีอำนาจอนุญาตของข้าราชการผู้นั้นในประเทศไทยเพื่อพิจารณาอนุญาต

ผู้มีอำนาจอนุญาตสำหรับข้าราชการฝ่ายพลเรือนได้แก่ ปลัดกระทรวง อธิบดี หรือหัวหน้า
ส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเป็นกรมเจ้าสังกัดแล้วแต่กรณี ส่วนข้าราชการฝ่ายทหารผู้มีอำนาจ
อนุญาตให้เป็นไปตามที่กระทรวงกลาโหมกำหนด

สำหรับหัวหน้าคณะผู้แทนซึ่งประสงค์จะลาเข้าประเทศไทยให้รายงานไปยังกระทรวงการ-
ต่างประเทศ เพื่อนำเสนอรัฐมนตรีเจ้าสังกัดพิจารณาอนุญาต

ข้อ 31 ข้าราชการซึ่งได้รับอนุญาตให้ลาเข้าประเทศไทย ถ้ามีความจำเป็นจะต้องลาต่ออีก
ให้เสนอหรือจัดส่งใบลาต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับจนถึงผู้มีอำนาจอนุญาตตามข้อ 30 เมื่อผู้มีอำนาจอนุญาต
การลาได้อนุญาตแล้วให้แจ้งให้หัวหน้าคณะผู้แทนของผู้มีอำนาจทราบ

การลาต่อของหัวหน้าคณะผู้แทนตามวรรคหนึ่ง ให้เสนอปลัดกระทรวงการต่างประเทศเพื่อ
พิจารณาอนุญาต

ประกาศ ณ วันที่ 6 มกราคม 2509

(ลงชื่อ) จอมพล ถ. พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี